

4477/2017

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI
CABINET PREȘEDINTE

Dosarele nr.1016A/2023 și nr.1034A/2023

Biroul permanent al Senatului

477 / 16.10.2023

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDIȚIONALĂ
NR. 7403 / 13 OCT 2023

Domnului

IONEL – NICOLAE CIUCĂ
PREȘEDINTELE SENATULUI

SENATUL ROMÂNIEI

Nr. 2788 / 16.10.2023

Vă comunicăm, alăturat, în copie, Decizia nr.337 din 14 iunie 2023 prin care Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi, admis obiecția de neconstituționalitate și a constatat că Legea privind trecerea Lacului Brebu, cu titlu gratuit, din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale "Apele Române" în domeniul public al Comunei Brebu și în administrarea Consiliului Local al Comunei Brebu este neconstituțională.

Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

Președinte

Markus ENACHE

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosarele nr. 1016A/2023 și nr. 1034A/2023

DECIZIA nr. 337
din 14 iunie 2023

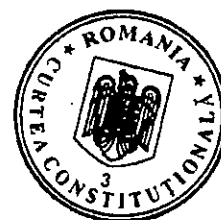
referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind trecerea Lacului Brebu, cu titlu gratuit, din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale „Apele Române” în domeniul public al Comunei Brebu și în administrarea Consiliului Local al Comunei Brebu

Marian Enache	- președinte
Mihaela Ciochină	- judecător
Cristian Deliorga	- judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	- judecător
Laura-Iuliana Scântei	- judecător
Gheorghe Stan	- judecător
Livia Doina Stanciu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Irina Loredana Gulie	- magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii privind trecerea Lacului Brebu, cu titlu gratuit, din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale „Apele Române” în domeniul public al Comunei Brebu și în administrarea Consiliului Local al Comunei Brebu, obiecție formulată de Guvernul României.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 2857 din 28 aprilie 2023 și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr.1016A/2023.

3. **În motivarea obiecției de neconstituționalitate**, Guvernul susține că bunul ce constituie obiectul de reglementare al legii criticate aparține domeniului public al statului, în temeiul art. 1 alin. (2) din Legea apelor nr. 107/1996 și al pct. 3 din anexa nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ.

Așadar, se arată că, în raport cu cadrul normativ incident, legea criticată, ce are ca efect juridic schimbarea titularului dreptului de proprietate publică în favoarea comunei Brebu și stabilirea unui alt titular al dreptului de administrare, afectează, în mod ireversibil, proprietatea publică a statului. În acest sens, se arată că în expunerea de motive a legii criticate nu sunt prezentate suficiente elemente din care să rezulte că lacul Brebu a încetat să mai fie bun de interes public național, întrucât nu mai este destinat uzului sau interesului public național, de natură să legitimeze transferul în domeniul public local, așa cum se preconizează prin legea criticată.

4. De asemenea, raportat la obiectul de reglementare privind operațiunea de dare în administrarea Consiliului Local al Comunei Brebu, județul Prahova, Guvernul susține că sunt incidente considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 1 din 10 ianuarie 2014, paragrafele 190 și 191, cu privire la modalitatea de constituire a unui drept de administrare în favoarea autorităților publice locale, potrivit cărora transmitând însuși dreptul de proprietate publică către unitatea administrativ-teritorială, statul nu poate constitui în același timp și dreptul de administrare în favoarea autorităților administrației publice locale.

5. Totodată, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 574 din 16 octombrie 2014, paragraful 14, și susține că, în lipsa acordului unității administrativ-teritoriale, constituirea dreptului de administrare în favoarea Consiliului Local al Comunei Brebu este de natură să încalce inclusiv principiul constituțional al autonomiei locale, reglementat prin art.120 alin.(1) din Constituție, precum și dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituție, ca urmare a nerespectării exigențelor constituționale, astfel cum au fost conturate prin deciziile Curții Constituționale.

6. În concluzie, Guvernul susține că, prin raportare la reglementările legale în vigoare privind transferul interdomenial al bunurilor proprietate publică, precum și la jurisprudența Curții Constituționale în materie, trecerea imobilului ce face obiectul de reglementare al legii criticate din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale „Apele Române” în domeniul public al Comunei Brebu și în

administrarea Consiliului Local al Comunei Brebu aduce atingere art.120, art.136 alin.(4) și art.147 alin.(4) din Constituție.

7. Pe rol se află, de asemenea, și soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii privind trecerea Lacului Brebu, cu titlu gratuit, din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale „Apele Române” în domeniul public al Comunei Brebu și în administrarea Consiliului Local al Comunei Brebu, obiecție formulată de Președintele României.

8. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 2952 din 3 mai 2023 și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr.1034A/2023.

9. **În motivarea obiecției de neconstituționalitate**, Președintele României susține că bunul imobil vizat de legea criticată reprezintă un lac natural, situat în comuna Brebu, județul Prahova, iar potrivit anexei nr. 2 pct. 3 la Codul administrativ, art. 1 alin. (2) și art. 3 alin. (1) din Legea nr. 107/1996, malurile și cuvetele lacurilor aparțin domeniului public. Se invocă jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia simpla enunțare a categoriei generice a bunurilor în anexa la Codul administrativ nu califică bunurile respective ca făcând automat obiect al proprietății publice exclusive a statului și se arată că, întrucât lacul Brebu - bun supus transferului prin legea criticată - nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, în lipsa unei declarații exprese a legii organice, acesta ar fi trebuit trecut din proprietatea publică a statului în cea a unității administrativ-teritoriale prin hotărâre a Guvernului, la cererea Consiliului Local al comunei Brebu, potrivit art. 292 alin. (1) din Codul administrativ, procedură la care face trimitere teza a doua a art. 860 din Codul civil. Astfel, prin nesocotirea dispozițiilor art. 860 din Codul civil coroborat cu art. 292 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, se arată că legea criticată a fost adoptată cu încălcarea principiului legalității statuat în art. 1 alin. (5) din Constituție.

10. De asemenea, invocând jurisprudența Curții Constituționale prin care s-a statuat interdicția reglementării transferului interdomenial al bunurilor proprietate publică prin lege cu caracter individual, autorul obiecției susține că legea criticată

contravine și dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție referitoare la efectele deciziilor Curții Constituționale.

11. Se mai susține și încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și alin. (5) sub aspectul legalității, dar și securității raporturilor juridice, în componenta sa referitoare la claritatea, precizia și previzibilitatea legii, cu motivarea că legea criticată creează incertitudine cu privire la bunul vizat, dat fiind faptul că anexa care, potrivit art. 1 teza a doua din lege, ar trebui să cuprindă datele de identificare a bunului - conține doar date generale cum ar fi denumirea bunului imobil ce se transmite, locul situării bunului, suprafața acestuia, fără a menționa însă, numărul de carte funciară și datele cadastrale ale bunului în discuție. În același sens, se arată că neclaritatea cu privire la identificarea și delimitarea bunului imobil care face obiectul transferului dreptului de proprietate rezidă și în neconcordanța în ceea ce privește suprafața acestuia. În expunerea de motive a propunerii legislative este prevăzută o suprafață de 3,617 ha, în timp ce în anexa la lege, bunul figurează cu o suprafață de 4 ha. Lipsa delimitării concrete a bunului, cu atât mai mult cu cât acesta nu are nici carte funciară și nici măsurători realizate, este de natură să creeze confuzie cu privire la identificarea bunului ce urmează a fi transmis din domeniul public al statului, aspect contrar exigențelor de calitate a legii care decurg din art. 1 alin. (5) din Constituție.

12. Se mai susține că acceptarea ideii potrivit căreia Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități, consacrate de art. 61 alin. (1) din Constituție, și transformarea acesteia în autoritate publică executivă, aspect ce contravine și prevederilor art. 102 alin. (1) din Constituție ce consacră rolul Guvernului și, în consecință, principiului separației și echilibrului puterilor în stat consacrat de dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție.

13. Invocând jurisprudența Curții Constituționale referitoare la dreptul de administrare, ca drept real corespunzător proprietății publice, arată că bunul imobil vizat - lacul Brebu, trece din proprietatea publică a statului în cea a comunei Brebu, motiv

pentru care statul nu poate constitui simultan și un drept de administrare, întrucât, după transmitere, nu mai este proprietarul acestui bun. În consecință, un drept de administrare asupra unui bun ce se va afla, după transfer, în domeniul public al comunei Brebu va trebui constituit, potrivit dispozițiilor art. 867 alin. (1) din Codul civil și ale art. 287 și următoarele din Codul administrativ, prin hotărâre a Consiliului Local al Comunei Brebu, iar nu prin lege, ca act al Parlamentului. Prin urmare, se arată că soluția legislativă adoptată de Parlament contravine dispozițiilor art. 136 alin. (4) din Legea fundamentală, ce consacră la nivel constituțional modalitățile de exercitare a dreptului de proprietate publică.

14. În concluzie, se susține că legea dedusă controlului de constituționalitate a fost adoptată cu încălcarea principiului separației și echilibrului puterilor în stat, a principiului legalității, ambele subsumate statului de drept, cu încălcarea regimului proprietății publice, precum și cu nesocotirea rolului constituțional al Parlamentului și al Guvernului, dar și a efectului general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale.

15. În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele lor de vedere.

16. **Guvernul** consideră, în Dosarul nr. 1034A/2023, în esență, că obiecția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, invocă cele statuate în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale cu privire la transferul interdomenial al unor bunuri proprietate publică și apreciază că legea criticată contravine dispozițiilor art. 1, 61, 102, 136 și 147 alin. (4) din Constituție.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la obiecția de neconstituționalitate.

18. Având în vedere că obiectul celor două sesizări îl constituie dispozițiile aceluiași act normativ, pentru o bună administrare a actului de justiție constituțională, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992, coroborat cu art. 139 din Codul de procedură civilă, plenul Curții Constituționale dispune, din oficiu, conexarea celor două cauze,

respectiv a Dosarului nr. 1034A/2023 la Dosarul nr. 1016A/2023, care a fost primul înregistrat, urmând ca instanța constituțională să pronunțe o singură decizie prin care să efectueze controlul de constituționalitate *a priori* asupra actului normativ criticat.

CURTEA,

examinând obiecțiile de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

19. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie Legea privind trecerea Lacului Brebu, cu titlu gratuit, din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale „Apele Române” în domeniul public al Comunei Brebu și în administrarea Consiliului Local al Comunei Brebu, lege adoptată de Senat la data de 5 martie 2018 și de Camera Deputaților la data de 5 aprilie 2023, care are următorul cuprins:

Art. 1: „ - *Se aprobă trecerea Lacului Brebu, județul Prahova, din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale „Apele Române” în domeniul public al comunei Brebu, județul Prahova și în administrarea Consiliului Local Brebu, județul Prahova. Datele de identificare ale bunului sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.*”

Art. 2: „ - *Predarea-preluarea bunului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”

20. Legea criticată cuprinde și o anexă cu titlul „*Datele de identificare ale bunului imobil care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale <<Apele Române>> în domeniul public al Comunei Brebu, județul Prahova*”.

21. Textele constituționale invocate în motivarea obiecției de neconstituționalitate sunt cuprinse în art.1 alin. (3) - (5) privind statul de drept, principiul separației și echilibrului puterilor în stat și principiul legalității, în componenta sa

referitoare la securitatea raporturilor juridice, art. 61 – *Rolul și structura* (Parlamentului - s.n.), art. 102 alin. (1) privind rolul Guvernului, art. 75 – *Sesizarea Camerelor*, art. 136 alin. (4) privind inalienabilitatea bunurilor proprietate publică și art. 147 alin. (4) referitor la efectele deciziilor Curții Constituționale.

(1) Admisibilitatea obiecției de neconstituționalitate

22. În prealabil examinării obiecției de neconstituționalitate, Curtea are obligația verificării condițiilor de admisibilitate ale acesteia, prin prisma titularului dreptului de sesizare, a termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și a obiectului controlului de constituționalitate. Dacă primele două condiții se referă la regularitatea sesizării instanței constituționale, din perspectiva legalei sale sesizări, cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competență, astfel încât urmează să fie cercetate în această ordine, iar constatarea neîndeplinirii uneia dintre ele are efecte dirimante, făcând inutilă analiza celorlalte condiții (Decizia nr. 66 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 9 martie 2018, paragraful 38).

23. Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate îndeplinește condițiile prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, întrucât a fost formulată de Guvern în Dosarul nr.1016A/2023, și, respectiv, de Președintele României în Dosarul nr. 1034A/2023, care, în temeiul art. 146 lit.a) teza întâi din Constituție și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, au dreptul de a sesiza Curtea Constituțională pentru exercitarea controlului de constituționalitate *a priori*, fiind îndeplinită, așadar, condiția de admisibilitate referitoare la titularul dreptului de sesizare.

24. Cu privire la termenul în care poate fi sesizată instanța de contencios constituțional și la obiectul controlului de constituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, termenul de sesizare este de 5 zile de la data depunerii legii adoptate la secretarii generali ai celor două Camere ale Parlamentului, respectiv de 2 zile, începând de la același moment, dacă legea a fost adoptată în procedură de urgență. Totodată, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Legea fundamentală, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor

înainte de promulgarea acestora, care, potrivit art. 77 alin. (1) teza a doua din Constituție, se face în termen de cel mult 20 de zile de la primirea legii adoptate de Parlament, iar potrivit art. 77 alin. (3) din Constituție, în termen de cel mult 10 zile de la primirea legii adoptate după reexaminare.

25. În cauză, propunerea legislativă a fost adoptată de Senat la data de 5 martie 2018, iar de Camera Deputaților la data de 5 aprilie 2023 cu 190 de voturi „pentru”, 79 de voturi „contra” și 4 abțineri. La data de 11 aprilie 2023 legea a fost depusă la secretarii generali ai celor două Camere ale Parlamentului, în vederea exercitării dreptului de sesizare asupra constituționalității legii, iar la data de 18 aprilie 2023 a fost trimisă Președintelui României pentru promulgare. La data de 28 aprilie 2023 a fost înregistrată obiecția de neconstituționalitate formulată de Guvern, iar la data de 3 mai 2023 a fost înregistrată obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României.

26. Astfel, Curtea reține că ambele obiecții de neconstituționalitate au fost formulate în cadrul termenului de promulgare de 20 de zile (a se vedea Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 13 martie 2018, paragraful 70 ipoteza a doua), cu respectarea prevederilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 și ale art. 77 alin. (1) din Constituție, și au ca obiect o lege adoptată de Parlament și nepromulgată încă.

27. În considerarea celor de mai sus, nefiind incident un fine de neprimire a sesizării formulate, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit.a) din Constituție și ale art. 1, ale art. 10, ale art. 11 alin. (1) lit. A.a), ale art. 15 alin. (1), ale art. 16 și ale art. 18 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor legale criticate.

(2) Analiza obiecției de neconstituționalitate

28. Analizând legea criticată, Curtea reține că aceasta reglementează două operațiuni juridice distincte, care au loc concomitent, și anume transferul interdomenial al dreptului de proprietate publică asupra lacului Brebu, județul Prahova, din domeniul public al statului, în domeniul public al comunei Brebu, județul Prahova, precum și darea

în administrare a bunului menționat, acesta fiind trecut din administrarea Administrației Naționale „Apele Române” în administrarea Consiliului Local Brebu, județul Prahova.

29. Analizând conținutul normativ al legii criticate, precum și criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea reține că, în materia transferului interdomenial al bunurilor proprietate publică (a statului sau a unităților administrativ-teritoriale), precum și cu privire la interdicția reglementării prin legi cu caracter individual, Curtea Constituțională are o bogată jurisprudență, considerentele pe care s-au întemeiat deciziile de admitere a obiecțiilor de neconstituționalitate în cauzele soluționate în prealabil fiind aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză.

30. Astfel, problema transferului concomitent al dreptului de proprietate publică, din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale, precum și al dreptului de administrare asupra bunului a mai fost analizată în jurisprudența Curții Constituționale (a se vedea Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, Decizia nr. 406 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 15 iulie 2016, Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 20 iunie 2019, Decizia nr. 537 din 25 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 8 noiembrie 2019, Decizia nr. 538 din 25 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 11 noiembrie 2019, Decizia nr. 684 din 30 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1185 din 7 decembrie 2020, Decizia nr. 70 din 3 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 269 din 17 martie 2021, Decizia nr. 58 din 16 februarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 218 din 4 martie 2022, Decizia nr. 406 din 21 septembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 28 februarie 2023).

31. Prin Decizia nr. 70 din 3 februarie 2021, anterior citată, paragrafele 29 și 30, invocând jurisprudența sa anterioară în materie, Curtea a reținut că potrivit art. 136 alin. (3) teza finală din Legea fundamentală, raportat la art. 860 alin. (3) teza întâi din Codul

civil, în situația în care bunurile formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului ori a unității administrativ-teritoriale, în temeiul unei legi organice, trecerea din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale sau invers operează numai printr-o modificare a legii organice, respectiv prin adoptarea unei legi organice de modificare a legii organice prin care bunurile au fost declarate obiect exclusiv al proprietății publice. În celelalte cazuri, potrivit art. 136 alin. (2) din Constituție raportat la art. 860 alin. (3) teza a doua din Codul civil, și anume atunci când bunurile pot aparține, potrivit destinației lor, fie domeniului public al statului, fie domeniului public al unităților administrativ-teritoriale, trecerea din domeniul public al statului în cel al unităților administrativ-teritoriale sau invers se face în condițiile legii, respectiv în baza art. 292 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, și anume la cererea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, după caz, prin hotărâre a Guvernului sau, simetric, la cererea Guvernului, prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local (a se vedea Decizia nr. 406 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 15 iulie 2016, paragraful 28).

32. De asemenea, Curtea a reținut că transferurile interdomeniale ale bunurilor proprietate publică reglementate de art. 292 și 293 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 se realizează prin acte administrative - hotărâri ale Guvernului, la cererea consiliilor locale, județene sau a Consiliului General al Municipiului București, precum și la cererea Guvernului, prin hotărâri ale consiliilor menționate, soluție legislativă ce se întemeiază pe dispozițiile art. 102 alin. (1) teza finală și ale art. 120 alin. (1) din Constituție. Pentru a da eficiență dispozițiilor constituționale, legiuitorul a reglementat un regim juridic distinct al bunurilor care fac obiectul proprietății publice a statului și a unităților administrativ-teritoriale. În acest sens, transferul interdomenial se stabilește în funcție de nevoile acestora, subsecvent transmiterii dreptului de proprietate publică constituindu-se și dreptul de administrare

cu privire la bunuri. Cererea de transfer, obligatorie potrivit actului normativ criticat, se face de către Guvern sau consiliile menționate și trebuie să aibă un temei/motiv, iar actul prin care se face trecerea, hotărâre a Guvernului sau a consiliilor, poate fi atacat în fața instanțelor de contencios administrativ. Inexistența acordului unităților administrativ-teritoriale în ceea ce privește transferul bunurilor în patrimoniul acestora, inclusiv al celor din domeniul public, reprezintă o încălcare a principiului constituțional al autonomiei locale, reglementat prin art. 120 alin. (1) din Constituție (Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 20 iunie 2019, paragrafele 43-45).

33. Totodată, cu privire la modalitatea de constituire a dreptului de administrare, Curtea a reținut că dreptul de administrare se constituie, după caz, prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, prin acte administrative cu caracter individual, de încredințare a bunurilor proprietate publică regiilor autonome, sau, după caz, autorităților administrației publice centrale sau locale și altor instituții publice de interes național, județean sau local, autoritățile care îl constituie având și dreptul de a controla modul în care este exercitat dreptul de administrare de către titularul său. Mai mult, transmitând însuși dreptul de proprietate publică unității administrativ-teritoriale, statul nu poate constitui, în același timp și dreptul de administrare în favoarea autorităților administrației publice locale, întrucât nu mai este titularul dreptului de proprietate publică corespunzător, acest drept fiind transmis anterior constituirii dreptului de administrare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, precitată, paragraful 190, Decizia nr. 684 din 30 septembrie 2020, precitată, paragraful 42, sau Decizia nr. 58 din 16 februarie 2022, precitată, paragraful 31).

34. Aplicând aceste considerente de principiu la prezenta cauză, Curtea reține că bunul ce face obiect de reglementare al legii criticate, respectiv lacul natural de tasare Brebu, situat în comuna Brebu, județul Prahova, cu o suprafață de 4 ha, a fost transferat *ope legis* din domeniul public al statului în domeniul public al comunei Brebu, județul

Prahova, și din administrarea Administrației Naționale „Apele Române” în administrarea Consiliului Local Brebu, județul Prahova.

35. Potrivit art. 1 alin. (2) teza întâi din Legea apelor nr. 107/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.244 din 8 octombrie 1996, apele fac parte din domeniul public al statului, iar aceste bunuri fac parte din categoria nominalizată generic în anexa nr. 2 pct. 3 la Codul administrativ, intitulată „*Lista cuprinzând unele bunuri care aparțin domeniului public al statului*”, cu următorul cuprins: „3. *apele de suprafață, cu albiile lor minore, malurile și cuvetele lacurilor, apele subterane, apele maritime interioare, faleză și plaja mării, cu bogățiile lor naturale și cu potențialul energetic valorificabil, marea teritorială și fundul apelor maritime, căile navigabile interioare;*”

36. Așadar, Curtea reține că, fiind nominalizat generic în categoria bunurilor proprietate publică, bunul vizat de legea criticată nu face obiectul exclusiv al proprietății publice a statului. Potrivit jurisprudenței Curții în materie, nominalizarea bunurilor în anexa nr. 2 la Codul administrativ nu are semnificația declarării lor ca bunuri ce fac obiect exclusiv al proprietății publice. Enumerarea din anexă are caracter exemplificativ, iar prin aceasta s-a încercat o delimitare, în principiu, a domeniului public al statului, a domeniului public județean și a domeniului public local al comunelor, orașelor și municipiilor (a se vedea, în acest sens, Deciziile nr. 537 și nr. 538 din 25 septembrie 2019, anterior citate, paragraful 24).

37. În aceste condiții, având în vedere că bunul imobil supus transferului interdomenial prin legea criticată – lacul natural Brebu, situat în comuna Brebu, județul Prahova- nu constituie, în lipsa unei declarații exprese a legii organice, obiect exclusiv al proprietății publice, Curtea reține că acesta poate fi trecut din proprietatea publică a statului în cea a unității administrativ-teritoriale prin hotărâre a Guvernului, la cererea Consiliului Local al Comunei Brebu, județul Prahova, potrivit art. 292 alin. (1) din Codul administrativ. În acord cu cele statuate în jurisprudența precitată a Curții Constituționale, potrivit căreia transferurile interdomeniale ale bunurilor proprietate publică reglementate de art. 292 și 293 din Codul administrativ se realizează prin acte

administrative - hotărâri ale Guvernului, și având în vedere că actul normativ criticat menține regimului juridic de transfer al bunului prin lege, act ce ține de autoritatea legislativă, într-un domeniu care ține de administrație și autoritatea executivă, Curtea reține că soluția legislativă criticată este de natură să contravină și dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4), art. 61 alin. (1) și art. 102 alin. (1) teza finală referitoare la rolul Parlamentului și, respectiv, al Guvernului. (a se vedea și Decizia nr. 406 din 21 septembrie 2022, anterior citată, paragrafele 54 și 57).

38. Totodată, în legătură cu modalitatea de constituire a dreptului de administrare, Curtea mai reține că bunul imobil ce face obiectul de reglementare al legii criticate a fost transferat *ope legis* din domeniul public al statului în domeniul public al comunei Brebu, județul Prahova, astfel încât modalitatea de constituire a dreptului de administrare asupra bunului proprietate publică, supus transferului interdomenial, în condițiile legii criticate, este incompatibilă cu noțiunea și caracterele juridice ale dreptului real de administrare, corespunzător dreptului de proprietate publică, și, în consecință, contravine dispozițiilor art. 136 alin. (4) din Legea fundamentală, care consacră la nivel constituțional modalitățile de exercitare a dreptului de proprietate publică (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 684 din 30 septembrie 2020, anterior citată, paragraful 43).

39. În ceea ce privește modalitățile de exercitare a dreptului de proprietate publică, Curtea reține că darea în administrare a bunurilor proprietate publică este reglementată prin art. 297-301 din Codul administrativ. Potrivit art. 297 lit. a) din acest act normativ, pentru bunurile aparținând domeniului public al statului, Guvernul, prin ministerele de resort sau prin organele de specialitate ale administrației publice centrale din subordinea Guvernului sau a ministerelor de resort, după caz, are atribuția de a decide, în condițiile legii, cu privire la darea în administrare a bunurilor proprietate publică. Totodată, potrivit art. 299 din Codul administrativ, constituirea dreptului de administrare se face prin hotărâre a Guvernului sau a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, iar aceasta trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente:

datele de identificare a bunului care face obiectul dării în administrare și valoarea de inventar a acestuia; destinația bunului care face obiectul dării în administrare; termenul de predare-primire a bunului.

40. Transferul interdomenial al bunurilor care fac obiectul proprietății publice a statului și a unităților administrativ-teritoriale se stabilește în funcție de nevoile acestora, subsecvent transmiterii dreptului de proprietate publică constituindu-se și dreptul de administrare cu privire la bunuri, în condițiile existenței acordului unităților administrativ-teritoriale în ceea ce privește transferul bunurilor în patrimoniul acestora, (a se vedea și Decizia nr. 70 din 3 februarie 2021, precitată, paragraful 34, Decizia nr. 640 din 23 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.934 din 12 octombrie 2020, paragraful 39, sau Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, precitată, paragraful 185). Astfel, în prezenta cauză, în lipsa acordului unității administrativ-teritoriale, în speță a Consiliului Local al Comunei Brebu, județul Prahova, în ceea ce privește transferul bunului în patrimoniul unității administrativ-teritoriale, este încălcat și principiul constituțional al autonomiei locale, reglementat prin art. 120 alin. (1) din Constituție.

41. În consecință, având în vedere că transferul bunului ce face obiect de reglementare al legii criticate se face prin lege organică, iar nu prin act individual – hotărâre a Guvernului - precum și faptul că transferul dreptului de proprietate publică și al dreptului de administrare asupra bunului în cauză se realizează concomitent, actul normativ criticat excedează cadrului general legal în materie și contravine jurisprudenței Curții Constituționale, ceea ce echivalează și cu încălcarea dispozițiilor cuprinse în art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală privind efectele deciziilor Curții Constituționale.

42. Totodată, Curtea reține că sunt întemeiate și susținerile formulate în motivarea obiecției de neconstituționalitate, referitoare la lipsa de concordanță între suprafața bunului imobil supus transferului interdomenial, astfel cum este prevăzută în expunerea de motive a proiectului de lege criticat, respectiv 3,617 ha, pe de o parte, și suprafața menționată în anexa la lege, și anume 4 ha. Astfel, caracterul imprecis al reglementării determină o incertitudine juridică în ceea ce privește un element esențial al bunului

imobil în cauză, astfel încât actul normativ criticat contravine și dispozițiilor art. 1 alin. (3) - (5) din Legea fundamentală, referitoare la statul de drept și principiul legalității, în componenta sa referitoare la calitatea legii.

43. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de Guvern și de Președintele României și constată că Legea privind trecerea Lacului Brebu, cu titlu gratuit, din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale „Apele Române” în domeniul public al Comunei Brebu și în administrarea Consiliului Local al Comunei Brebu este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 iunie 2023.

**PRESEDINTELE
CURTEI CONSTITUȚIONALE**

Mania Erache

MAGISTRAT-ASISTENT,

Irina-Loredana Gulie

